

7. velikonočna nedelja – leto A

Velikoduhovniška molitev

Ko je to izrekel, je povzdignil oči proti nebu in dejal: »Oče, prišla je ura. Poveljaj svojega Sina, da Sin povelja tebe, kajti dal si mu oblast nad vsemi živimi bitji, da bi dal večno življenje vsem, ki si mu jih dal. Večno življenje pa je v tem, da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa. Jaz sem te poveljal na zemlji s tem, da sem dokončal delo, ki si mi ga dal, da ga opravi. In zdaj me ti, Oče, poveljaj pri sebi z veličastvom, ki sem ga imel pri tebi, preden je bil svet.

Razodel sem tvoje ime ljudem, katere si mi dal od sveta. Tvoji so bili, pa si jih dal meni in so se držali tvoje besede. Zdaj vedo, da je vse, kar si mi dal, od tebe; kajti besede, ki si mi jih dal, sem dal njim. Oni so jih sprejeli in resnično spoznali, da sem izšel od tebe, ter začeli verovati, da si me ti poslal. Jaz prosim zanje. Ne prosim za svet, temveč za tiste, ki si mi jih dal, ker so tvoji; in vse moje je tvoje, in kar je tvoje, je moje in poveljan sem v njih. Nisem več na svetu; oni so na svetu, jaz pa odhajam k tebi. Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, ki si mi ga dal, da bodo eno kakor midva.« Jn 17,1-11

Da bodo eno kakor midva ...

Ko sem se pogovarjal s sodelavci o tej Jezusovi želji in tem priporočilu, sem vedno bolj ugotavljal, da nam je ta logika tuja. Biti eno!? Veliko in radi govorimo o drugačnosti in o uspešnosti, vsepovsod se srečujemo z željo po pomembnosti in prvih mestih, razžira nas tekmovalnost. Po vsej sili hočemo biti produktivni in učinkoviti. Biti eno, kaj pa je to? Čemu to služi? Zakaj Jezus prosi prav za tisto, kar nam je najmanj domače?

- Kaj naj mi pomeni biti eno s prijatelji? Skupaj početi iste neumnosti? To bi že šlo, a tudi tu nastopi tekmovalnost, kdo je naredil večjo neumnost, kdo je bil bolj pomemben, kdo je prvi?
- Kaj naj mi pomeni biti eno z bratom ali sestro? Da skupaj kritizirava starše? To bi že šlo, a še vedno je moja sestra bolj priljubljena pri starših kot jaz in kje je sedaj najina enost?
- Kaj naj pomeni biti eno v družini? Da gremo skupaj na izlet. A kaj ko je obveljala ideja enega, ne ideja vseh? Da skupaj molimo? Tudi tu se mora nekdo potruditi in podrediti drugemu, ker se enemu ne ljubi, drugi pa bi počel kaj drugega.
- Kaj pomeni eno v zakonu? Da imata skupen denar, da ga ne ločujeta? A kaj ko so vjane želje različne in spet mora nekdo popustiti?

Ko takole razmišljam o enosti, se mi zdi, da je v najboljšem primeru naša enost predvsem krpanje lukenj, ki jih ustvarjata naš egoizem in naša tekmovalnost. Globljega pomena pa kar ne osvojimo. Kje se skriva odgovor za ustvarjalno, svobodno, veselo e(di)nost?

Pravzaprav je naša človeška narava vedno obremenjena z zgrešenimi predstavami o pomembnosti in prvih mestih. Harmonija in služenje izgineta izpred naših oči, ključno vprašanje je, kdo je prvi. A dejansko je to osiromašenje vsega. Edinost je pravzaprav temelj polnega življenja. Poglejmo:

- ste opazili na slikah križevega pota, katera barva je najpomembnejša? In kaj bi bilo brez ostalih?

- pri nogometu ne igrajo vsi v napadu in mnogi nimajo prave priložnosti dati gol, pa vendar mar ne bi brez njih moštvo zagotovo izgubilo?

V naših odnosih poznamo samo prva mesta, pomembnost, tekmovalnost, produktivnost. Mar s tem ne izgubimo izpred oči svoje enkratnosti. Ta temelji na poklicanosti: Kakor s temno barvo ne moremo osvetliti slike, tudi s svetlo ne moremo zasenčiti. Igralec v napadu ne brani in v obrambi ne napada. Vsak ima svojo vlogo in združitev vseh pomeni ustvarjati edinstvo. Zavedati se dopolnjevanja in vrednosti posameznega, to ustvarja edinstvo.

V različnosti se moramo odpovedati predstavi o pomembnosti in prvih položajih. Uporabiti je potrebno božjo logiko: »Največji med vami pa je tisti, ki streže.« To je božja logika, v kateri je enost mogoča. Brez nje ne moremo biti eno. Služenje in ne tekmovalnost, to je temelj edinstva.

In ne nazadnje moramo dojeti da je celota sestavljena iz majhnih na videz nepomembnih delcev. Tudi Jezusovega življenja ne moremo razumeti, če ne dojamemo, kaj vse ga je ustvarjalo: skritost v Betlehemskega hlevu, tiho učenje in služenje v Nazaretu, glasno in pogumno oznanjevanje in ozdravljanje, katastrofalen konec življenja na križu, skrito vstajenje in tiho veselje v nebeškem kraljestvu. Vse je pomembno: jasli in križ, čudeži in nebeška slava. Vse to ustvarja čudovito enost njegove podobe, čudovito enost z Očetom in tiho navzočnost med nami.

Biti eno pomeni torej dojeti in sprejeti:

- neprecenljivo vrednost poklicanosti,
- vzvišeno lepoto služenja in darovanja,
- veselje v povezanosti z drugimi in ustvarjanje občestva.

Gospod naj nam pomaga, da bomo postajali eno, kakor sta on in Oče eno.